

EDITORIAL

LA REGULARITAT DE LES RENOVACIONS DE LA DIRECCIÓ DE L'ACADÈMIA

Com cada dos anys, de manera regular, calia procedir a la renovació de la meitat de la Junta de Govern, els membres de la qual tenen un mandat de quatre anys. Aquesta renovació per meitats garanteix un bon ritme de continuïtat, però també de recanvi, de les persones que en un moment determinat són responsables de la direcció de l'Acadèmia. No tots els biennis són iguals, i quan pertoca l'elecció de president, sol marcar un canvi més visible. La possibilitat d'opció a un segon quadrienni facilita l'estabilitat. En aquest cas, tot i ser possible, el president Dr. Joan Viñas no ha optat per la reelecció i s'ha optat per una candidatura única consensuada. El cap elegit ha estat el Dr. Josep Antoni Bombí, membre de les juntes de les dues presidències anteriors, per tant amb un bon coneixement de la realitat de la institució. A més la seva experiència en llocs directius, com el deganat de la facultat de medicina, o la presidència de l'Acadèmia de Ciències Mèdiques i de la Salut, permeten garantir una direcció activa i eficaç.

La Junta anterior va acabar el seu mandat el dia 4 d'abril de 2017, quan feia quatre anys que havia estat elegida. El president, doctor Joan Viñas, després de dedicar tot el seu esforç a l'Acadèmia i culminar el temps del seu mandat a ple ritme, tot i un estat de salut precari des de meitat del període, va optar per no presentar-se a un segon mandat de quatre anys, pel seu sentit de responsabilitat amb un futur incert. La vicepresidenta, doctora Edelmira Domènech, que havia col·laborat estretament amb el president, decidí acompanyar-lo en aquesta decisió, ja que havia passat aquest mateix any a acadèmica numerària emèrita i creia més oportú re-jovenir la Junta.

Durant els quatre anys de presidència del doctor Viñas es van tirar endavant molts projectes de l'Acadèmia, alguns totalment encarrilats i altres que no s'han pogut acabar en el marge de quatre anys. Entre ells:

- L'increment de la projecció exterior de la institució, l'estructuració de les visites guiades, que ja són una activitat habitual, amb el convenir amb Eternaia. També la celebració, pràcticament setmanal, dels "sopars dels sentits", i l'augment de la visibilitat de l'Acadèmia, amb cartells externs i fins en medis de transport.

- La fixació de l'edifici dintre del patrimoni cultural del país, amb contactes molt continuats i el compromís, que corre, de fer un pla directiu de rehabilitació i manteniment. - També, de cara endins, la lluita burocràtica per a la inmatriculació de l'edifici a nom de l'Acadèmia, i els contactes continuats per a fixar l'edifici dins de la protecció del patrimoni cultural del país. Podria arribar a estorar-nos el desconeixement que hi ha fins i tot de l'existència d'aquesta joia arquitectònica que és el nostre amfiteatre anatòmic.

- La digitalització de l'arxiu, molt ric en documentació sanitària del segle XIX a Catalunya

- La innovació de la pàgina web de l'Acadèmia.

- La culminació del projecte de publicació d'una Història de la Medicina Catalana, que és una de les tasques estatutàries.

- Seguir amb l'entrada, formant part de l'Acadèmia, d'investigadors catalans, de dintre i de fora, que donen lloc a un prestigi important per a la institució.

- L'increment de la relació amb les altres acadèmies, amb la celebració d'activitats conjuntes i la reunió de la RAMC amb les Acadèmies de Medicina de València i Mallorca. S'ha establert un bon clima que cal mantenir.

Entre les moltes tasques que té al davant el nou equip directiu, les que ja sap i les que aniran sortint, n'hi ha una ben prevista que volem remarcar. En el període d'actuació d'aquesta junta s'escau el record i celebració del 250è aniversari de la creació de l'Acadèmia, aleshores amb el nom d'"Academia Médico Práctica", amb document de 4 de maig de 1770.

L'Acadèmia té un bon ritme de renovació del seu escalafó. La creació de la figura de l'acadèmic numerari emèrit ha permès, d'una banda la continuïtat, amb plens drets, dels membres que arriben als vuitanta anys, i d'altra l'ingrés de nous membres entre els escos que els emèrits deixen lliures. Es va començar l'any 2010, sembla que fa poc, però al ritme de quatre cada any, ara, en el proper inici de curs acabarem la que podríem dir "llista d'espera", per a no fer massa vacants d'una sola vegada, que a tots va semblar contrapro-
du-

ent. Hauran estat vuit anys per assolir la “normalitat cronològica”. També ha estat la renovació de la meitat dels escons, encara que no totes les places han estat ja convocades, elegides i cobertes. La llista d’electes, pendents de formalitzar l’ingrés, és una mica llarga.

Des del punt de vista de la valoració de les aportacions més rellevants d la medicina catalana, els que tenen projecció internacional a un nivell prou destacat, i que en un cert moment influeixen en la medicina de tot el món, l’Acadèmia ha celebrat una sessió monogràfica, analitzant el desenvolupament de l’hemoteràpia a Catalunya. Cal ressaltar que dos fets importants, tots ells en el temps actual, han tingut un ressò en la medicina de tot el món. El primer va ser el sistema, que molts consideren modèlic, d’organització de les trans-

fusions de sang en temps de guerra, quan la urgència no permetia demores ni distàncies, i calia assegurar la disponibilitat de sang en el mateix front i els hospitals de campanya o de reraguarda més immediats. L’èxit va ser de tots els qui hi van participar, però el mèrit principal de l’organització ha recaigut en el record de l’obra de Frederic Duran Jordà. En segon punt és ben actual, la introducció de la plasmafèresi ha facilitat la utilització selectiva de derivats de la sang, el que ha permès el creixement extraordinari d’un laboratori que va començar a la Rambla de Catalunya de Barcelona, amb l’activitat del doctor J Grífols Roig, i ha continuat com a empresa amb projecció sobretot als Estats Units, i avui és una de les capdavanteres en el món. La revista li dedica un dossier específic.